

Pisali smo na stranicama našeg časopisa da Amerikanac Čarls Keter dolazi u Srbiju, kako bi za svoj web serijal „Jenki Dudl je bio u Srbiji“ načinio više zapisa o našoj zemlji. Prva stanica na njegovom putu je bila Ruma, u kojoj se oduševio, pre svega domaćinima iz lokalne Turističke organizacije, ali isto tako i ljudima ovoga kraja, bogatstvom kulturno-istorijske tradicije i još mnogočim. Evo i ekskluzivnog intervjua sa Čarlsom Keterom, načinjenog u Rumi, posle njegovog boravka u ovom sremačkom gradu.

***Zašto ste izabrali Rumu kao prvi grad koji ćete predstaviti u vašoj web seriji?**

□ -Pa izabrao sam Rumu iz nekoliko razloga. Ruma, zapravo, Turistička organizacija Rume, ovde je bez premca, jedna od najboljih sa kojima sam radio. Nekoliko puta sam im poslao mejl, bili su brzi sa odgovorima i rekli su mi o svemu šta Ruma ima da ponudi i takođe je veoma blizu dva velika grada ovde u Srbiji. Deli vas samo kratka vožnja od Novog Sada i Beograda. Ruma ima dugu i bogatu istoriju, znate, ovo mesto je ovde već mnogo, mnogo godina, decenija, vekova. Bila je pod vladavinom Rimljana, Otomanskog carstva, Austro-Ugarske... I ima toliko toga. Prosto sam bio iznenađen koliko mi je Turistička organizacija Rume izašla u susret.

A prvi put sam čuo za Srbiju, sećam se, još 1990, verovatno zbog naših vojnih i političkih problema... Za Srbiju sam čuo na TV-u, a da pre toga nisam znao da postoji. Imali ste mnogo poznatih sportskih ličnosti u SAD iz Srbije ili Jugoslavije. Vlade Divac, on je bio veoma popularan, takođe Toni Kukoč i Dino Rađa, sve one sportske ličnosti iz Jugoslavije, ali nikada pre nisam znao za Srbiju sve do naše užasne intervencije 1999. Ali, prva moja interakcija sa Srbima je bila kada je jedan od mojih kolega sa posla spominjao fejsbuk stranicu „Ja mrzim SAD“. Pitali su me da li sam čuo za to, otišao sam na taj sajt, počeo da čitam neke od tih smešnih poruka o svojoj zemlji. Bio sam veoma ljut i primetio sam da je mnogo imena bilo čudno i završavalo se na „ić“. Ja sam se pitao „Šta vi to, momci, pričate, koji je vaš problem?“ I počeli smo da se raspravljamo. Polako smo formirali prijateljstvo, počeli da pričamo na skajpu i shvatio sam da su oni imali nekih problema sa mojom zemljom, kao što sam i ja imao problema sa njima - sa onim što su pričali. Pozvali su me u Srbiju, došao sam u Srbiju da proverim i bio sam iznenađen.

***Kada ste došli ovde, Vi ste za Srbiju uradili nekoliko izuzetnih stvari, kao što su na primer donacije za bejzbol klubove širom Srbije, i hteli ste da napravite projekat o Srbiji. Da li možete reći nešto više o tome?**

□ -Kada sam prvi put došao ovde, to me je zaista promenilo i video sam koliko su strastvena i posvećena srpska deca, potencijal koji srpska deca imaju... Primetio sam da je jedna od stvari koja im nedostaje novac za kupovinu sportske opreme. Tako da sam pomogao da se organizuje donacija od oko 900 funti vrednosti bejzbol opreme. Onda sam dobio ogromnu donaciju od oko

80 setova opreme za američki fudbal da donesem u Srbiju. Srpski savet u Čikagu me je kontaktirao i rekao je "Hej, treba nam, treba nam". Imao sam osamnaest Srba koji su me kontaktirali sa istom željom. To je stvarno bila dobra stvar i našao sam organizaciju koja je donirala vatrogasni kamion i opremu za gašenje požara gradu Nišu. Tako da je to bilo zaista lepo. Takođe, ovaj projekat na kojem trenutno radim pokazuje... Želeo sam da pokažem ostatku sveta stranu Srbije koja se ne vidi i da pokažem ostatku sveta zašto sam se zaljubio u ovu malu zemlju usred Balkana. U SAD i mnogim drugim zemljama širom sveta jedino što možete čuti su negativne stvari o Srbiji i o Srbima. To je užasno. Došao sam ovde i video sam da su Srbi mnogo velikodušniji, gostoprимljiviji, zabavniji i druželjubiviji od većine ljudi iz moje zemlje. Zato sam želeo da pokažem manje poznate delove Srbije i da pokažem svima šta Ruma ima da ponudi, a ima puno toga da ponudi turistima.

***Da li je cilj vaše web serije „Jenki Dudl je bio u Srbiji“ da privuče više stranaca u Srbiju ili da promeni mišljenja koje mnogo ljudi ima o Srbiji, jer je većina njih stvorila negativno mišljenje o Srbiji zbog propagande?**

-Pa, mislim oba cilja. Oba su veoma važna. Mediji, bez obzira gde ste. Neću da napadam SAD, veoma sam srećan što sam Amerikanac, veoma sam ponosan što sam Amerikanac. Ali, mediji... Nema veze da li ste u Srbiji, SAD, Indiji ili Kini, oni imaju svoju sopstvenu agendu, a to je da oblikuju svet, da oblikuju stavove koji se uklapaju u zemlju u kojoj ste. Moj cilj je da uverim ljude u suprotno od onoga da su Srbi predstavljeni kao zli, kao loši, čak i u mnogim holivudskim fimovima. Kada pokušavate da dođete do informacije čak i u Srbiji, postoji mnogo negativnog tamo. Ako ukucate Srbija na jutjubu, i pročitate neke od stvari koje su tamo, to je užasno. Ja nemam nameru da diskutujem o političkim i vojnim temama ... To nije poenta. Moja poenta je da pokažem da prosečan Srbin ima veliko srce, da su velikodušni, ljubazni, da im je zemlja prelepa. Ima mnogo različitih stvari, ima prirodne lepote, ima velike moderne gradove. Ima toliko toga da ponudi i ljudi su prosto neverovatni. Bio sam svuda u svetu i ovo je jedina zemlja za koju sam zaista pomislio da je jedinstvena, različita i predstavljena tako užasno u medijima da sam osetio da bi bilo sjajno da dođem i pokažem neke od gradova u Srbiji o kojima nikad ništa niste čuli.

***Koje su vam omiljene stvari u Srbiji, muzika, ljudi, hrana...?!**

-Da ne biste pomislili da se stalno ponavljam, mislim, da je jedna stvar.... Ako bi me neko pitao "Čarli, koja je prva reč koja ti pada na pamet kada pomisliš na Srbiju?", ja bih rekao "Gostoprимljivost". Ljudi, ljudi su različiti od ljudi u mnogim, mnogim drugim zemljama. Bio sam po celoj Evropi, i nikada nisam bio tako dočekan... Ljudi na ulicama, ovde u Srbiji, kada šetam i postavim pitanje, čak i u Beogradu... Nema veze da li sam u malom gradu kao što je Ruma ili u velikom kao što je Beograd... Ljudi su otvoreni i druželjubivi i žele da ti pomognu. To se ne dešava baš često u većini većih gradova širom sveta. Devet od deset ljudi ovde govori engleski i žele da vam pomognu, žele da dođeš kod njih i da jedeš sa njima, da podele svoj dom sa vama. Znate, to je prosto neverovatno. Tako to funkcioniše. Ali, neke druge stvari su meni zaista jedinstvene, npr. pravoslavna veroispovest i crkve, mislim da su predivne. Nećete videti mnogo njih u SAD. Mnoge crkve ovde su starije od SAD, a imate i slave.... Znate, biti na nekoliko slava... To je bilo tako jedinstveno i zanimljivo iskustvo, kao i vaša muzika. Mmmm, bio sam na nekoliko žurki u Novom Sadu, i bilo je oko 50 momaka i devojaka tamo... Neki od njih su igrali na podijumu i pevali u glas neke patriotske srpske pesme. Takođe mi se dopadaju i građevine ovde. Imate takav uticaj iz svih onih različitih kultura koje su se zadržale iz vremena Rimljana, Turaka, Austrougara. Ovde imate takvo jedinstveno mesto koje se ne može naći bilo gde drugde – rekao je Čarls Keter.